H.Jakobsson

Manassis bæn.

5

Haldór Jacobssen hefir gefið út í Khöfn vetrinn 1792-1793, þegar hann var suspenderaður þrjá bækl-inga, sem hann hefir merkt Nr. 1. 2. og 3.

Nr. 1 er Manassis bæn

– 2, með yfirsögn "Ærefrygt. Nr. 2" er á 2 blöðum í 8vo, þar er á prentað ~~hvað allir~~ hverir embættismenn og meiri háttar menn sé skyldir Ólafi stiftamtmanni, og dömur þeirra (á dönsku).

– 3, Háttalykill Lopts ríka.

Háskólabókhlaðan á þetta þrennt bundið saman.

Manasses Bæn

i Lióð snúen.

Tón: Bæn mína heyr þú Herra kjær 2c.

1) Almáttugur Abrahams Gud, Isaacs, Jacobs líka rett, og þeirra Sædes allann Tíd, á þig sem hafa Traustед sett, þú sem Himin og Heimsins Láð hefur skapad, og líf oß lied, Haf og Underdiúp innsiglad, Almættis þínu Bode med!

2) Nafni þínu til Heidurs hier, sem hrædelegt er og dyrdarlegt, hvór Madr so ad hlydi þier, og hrædest þína stóru Megt; þviad Rettlætis Reidin stríd, ránglátum med sem ógnar þú, óbærelege er óllum lyd, af þvi skiálfande titrum nú.

3) Enn

3) Enn Ráð og Miskunseme sú, sannliga finnst ómælanleg, er Mönnum heitið hefur þú, hún ei rannsakast nockurn veg; því að þú Drottenn alleinn ert sá allra hærste, um Fold og Lóg, Jardríki öllu yfer hert, all-þolinmóður, vægur miög.

4) Ogiarnann straffar oss með Hast, af þinni miklu Ráð það skjer, heldur af þinni Hiartans Ast, heitir oss Sátt þá iðrunst vier; Iðran sett hefur þú ei þó, þeim rettlátu, með yfirbót, Abraham, Isaac, Jacob so, er ecki brutu þier á mót.

5) Enn eg hef syndgað ákafast, er mín Synd fleiri Sandi í Sjó, Járn-viðium þúngum þreyngdur fast, þar fyrir hef eg einga Ró; því Reiði þína ætíð eg Uppegnda hef á margann hátt, og Svívirding so marga mieg, með Hneigslum giörde tíðt og þrátt.

6) Þar=

6) Þarfyrer beyge eg bljúgur mín bæde Hiartans og Sálar Kne, flatur skríd-ande ad Fótum þín, Fyrirgefníngar bidiande: O Hiartans Fader! forlát þvi, Framferdid allt mier vondt og liótt, so ad eg ecki Syndum í, sakadur fyrirfarist skjótt.

7) Eg bid af Hiarta góde Gud, grátbæni þig ad heyrir þad, hiálpadu mier af hættri Naud, er Hiarta mínu þreyn-gir ad; Eylíflega lát ecki mín Illsk-unnar gjöld mier liggia á, enn minnstu heldur á Miskun þín, sem mikil er Upphafi frá.

8) Þá skal eg lofa og þacka þier, þadan-af alla Lífsins Tíd; þig prísar allur Eingla-her, óendanlega fyr og síd, ásamt þeim skulu aller Menn, einninn þig lofa, Drottinn minn! ætíd og ey-líflega enn, útskyra Speki og Vísdóm þinn.

Kaupmannahöfn, þann 23 Dec. 1792.